

uhæmmet kan spekulere i at få den højest mulige pension uanset hensynet til fællesskabet.

Så vil jeg sige om SF's dagsorden, at den sidste pind om kollektivitet pensionskasserne imellem er jeg sådan set meget tilhænger af – ikke koblet sammen med det, jeg lige har sagt, men mere på grund af, at det er en absurd situation, at sygehjælpere her i landet skal have lavere pension. Bare fordi der er mange sygehjælpere, der bliver slidt ned før tiden eller har en højere dødelighed end medlemmer af andre pensionskasser, får de kvinder, der typisk er tale om, en lavere pension end de, der er så heldige at være med i en pensionskasse, hvis medlemmer lever i længere tid.

Jeg synes, der er brug for sådanne ordninger, men det er alligevel svært helt at forestille sig, hvordan de skal udmøntes, i særdeleshed hvis de skulle udmøntes i forhold til det at dele risikoen ved grønne investeringer f.eks. Så begynder vi at komme ud i noget, der ligner én stor pensionskasse, og det er jeg tilhænger af. Jeg synes også, den pind giver anledning til at rejse en debat om hele det system, der er kommet op at stå, de uligheder, der affødes af det, og om vi ikke skulle have en høj folkepension i stedet for.

Endelig vil jeg sige, at vi ikke forstår den pind om, at mindretallet kan bestemme over en del af pensionskassens midler. Er det sådan, at nogle kan spekulere for egne midler enten til egen fordel eller for egen risiko eller til fordel henholdsvis risiko for fællesskabet? Jeg synes ikke rigtig, det harmonerer, og jeg tror, vi må sige, at kollektiviteten også må hænge sammen med, hvordan man udmønter et flertal i en sådan kasse. Jeg er sådan set bange for, at den åbning i SF's dagsorden, der ligger her, fremmer den borgerlige tankegang om, at man skal kunne spekulere for sine egne pensionsmidler, og det er vi sådan set imod.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at vi er enige i sigtet med forespørgslen og i det, der ligger i dagsordenen. Men vi kan ikke stemme for dagsordenen i den foreliggende form, og vi vil derfor undlade at stemme.

Arne Melchior (CD):

Det spørgsmål, SF har stillet til regeringen i dag, synes jeg er blevet positivt, fulgyldigt og helt tilfredsstillende besvaret i økonomiministerens tale og med de tiltag, hun bebuder. Så hvis jeg havde været forespørger – det kunne jeg såmænd godt have været – ville jeg nok have sagt, som Vorherre siger til mig en gang imel-

lem, når jeg snakker lidt med ham og beder om et eller andet. Så sker det, at han svarer: Din bøn er allerede hørt, min dreng! Og sådan synes jeg egentlig godt der kunne være svaret i dag, for jeg mener, at de tiltag, regeringen har besluttet sig for, er enormt tilfredsstillende. Jeg vil endda sige, at de er fyldige, de er gode, de er vidtgående – plus moms.

Det, jeg siger til med den sidste finte, er dette med offentlige repræsentanter i ATP og LD. Som flere har været inde på, er det noget, der måske er meget godt at have – sådan rent principielt. Hvor meget det egentlig kan ændre på noget, kommer jo meget an på personen; men selv hvis det er den bedst tænkelige og mest vågne person, er det med de gældende ansvars- og herunder tavshedsregler ret begrænset, hvad et sådant medlem kan gøre. Men CD går selvfølgelig ind for det, for det skader som sagt ikke, og kan det indimellem gavne, er det da kun dejligt.

Men alt i alt er det vort indtryk, at der vises stor imødekommenhed, og uden at jeg har nogen meningsmåling til rådighed, vil jeg vædde min gamle hat – det er længe siden, jeg har brugt den, så jeg kan godt sætte den på spil – på, at der er ikke noget, tillad mig det ikke særlig præcise udtryk, normalt medlem af nogen af disse kasser, som ikke vil være fuldt tilfreds med det, der er præsenteret her. Jeg tror egentlig ikke, den foreslåede dagsordens fædre taler på ret manges vegne. Jeg tror ikke, det enkelte pensionskassemedlem har brug for, har lyst til, har tid og kræfter til at sætte sig yderligere ind i tingene og få indflydelse på dem.

Men det er jo moderne med demokrati og åbenhed. Især åbenhed har vi i de senere år hørt ret meget om, og det er jo også dejligt. Men spørgsmålet er: Hvor meget? Sådan er det også med demokratiet, og må jeg ikke benytte lejligheden til at bekende mig fuldt ud til det repræsentative demokratiske system, vi kører mellem vælgerne, regeringen og Folketinget, og som vi også bruger i foreninger og organisationer, aktieselskaber osv. osv. Jeg tror, det er det eneste mulige. Jeg tror ikke, den totale åbenhed er mulig. Jeg tror ikke, det er muligt med total medbestemmelse for hvert enkelt medlem, medmindre det er en bridgeklub på otte medlemmer.

Ministeren brugte udtrykket »medlemsindsigt«, og det synes jeg er en mægtig god ting. Giv indsigt til dem, der søger den, dem, der vil ofre tid på det! Giv dem mulighed for at blande